

מכירה פומבית 126 מכירת חנוכה

Winner'S (/ui/houses/winners-
(auctions,false?lang=he

יום שני, 30.11.20, 19:00 (שעון
ישראל)

מרכז שטנר 3 קומה א' גבעת
שאול ירושלים

תנאי המכירה תצוגת הפריטים הדגמת מכירה

חב"ד, חפצי צדיקים, שמירה, סגולה וקמיעות, ספרי קבלה וחסידות, כתבי יד ומכתבי רבנים

להשתתפות במכירה החיה והשארית הצעות מוקדמות -

כניסה / הרשמה

חזרה לתוצאות החיפוש

לקטלוג המלא (ui/catalog/auction/winners-auctions/12419/1?lang=he/) פריט 13:

ארכיון 'ועד העיר האשכנזי'. חלק חמישי: מסמכים היסטוריים חשובים
ונדירים

עם תחילת שלטון המנדט הבריטי בארץ ישראל הוקם 'ועד העיר', מוסד
שמטרתו הייתה לייצג את כלל הציבור היהודי אל מול הרשויות. כעבור
תקופת מה נוכחו ראשי הציבור החרדי-אשכנזי שקולם אינו נשמע בהנהלת
הועד והקימו מוסד חילופי בשם 'ועד העיר האשכנזי' (לימים ה'עדה
החרדית'). הועד החדש ייצג את האינטרסים החרדיים אל מול השלטון
הבריטי. הארכיון החשוב שלפנינו מקפל בתוכו את תקופת האיחוד, ואת
תקופת הפיצול, החל מראשיתה ועד לשלב הפירוד והקמת וועד העיר

האשכנזי, וממנו ל'עדה החרדית'. כ-18 מסמכים היסטוריים חשובים ונדירים, ביניהם תגליות היסטוריות ומסמכים בכתב ידם ובחתימתם של ענקי ירושלים.

פירוט המסמכים (מספור הפריטים תואם למספור התיקיות שבארכיון):

1. מכתב של בית-הדין של הרבנות הראשית בירושלים, אל וועד השחיטה: היות ונפוצים אצל הבהמות חששות של תולעים, עליהם לבדוק את האיברים הפנימיים בשבע עיניים. חתימת ידם של: רבי אברהם יצחק הכהן קוק - הרב הראשי, והדיינים: רבי צבי פסח פרנק ורבי פישל ברנשטיין והמזכיר ר' שמואל אהרן ובר-שזורי. אלול תרצ"ג [1933].

2. מכתב בית הדין של הרבנות אל וועד השחיטה: היות ושמעו על שוחטים מסוימים שנוטלים על-דעת עצמם חלקים זעירים מהעופות, כגון: טחולים, ביצים, וכדומה. להוי ידוע שתקנת הוועד היא לא לקחת אומה מחלקי העופות. חותמים רבי אברהם יצחק הכהן קוק, עם תוספת שורה בכתב ידו (באותיות מרובעות), רצ"פ פרנק ורבי פישל ברנשטיין. אלול תר"ץ [1930].

3. מכתבם של הרב יצחק אייזיק הרצוג, ורצ"פ פרנק אל המוסדות הציוניים: "גולו את החרפה מעל ירושלים! הכשירו את מטבח הפועלים!" חתום ע"י הגרי"א הרצוג ורצ"פ פרנק, תרצ"ז [1937].

4. מכתבו של רבי צבי פסח פרנק אל ר' שמואל הכהן ויינגרטן יו"ר המועצה הדתית: היות והוא קיבל בקשה מאנשי עדה החרדית לאשר 'שחיטה חד-פעמית'... והוא מהסס מלאשרה, ועל כך יש לכנס אסיפה של כל הרבנים כדי לדון בדבר! כולו בכתב-ידו וחתימתו. אלול תשי"ז [1957].

5. מכתב-אזהרה של רבי צבי פסח פרנק לכל העוסקים במלאכת השחיטה: שאסור להם לקבל שום תמורה או טובת הנאה מהקצבים וכדומה, והינה 'תקנה קבועה ע"י גאוני ירושלים קדמאי זי"ע'. חתום. אייר תרצ"ז [1937].

6. מכתב המלצה מאת רבי צבי פסח פרנק:

למנות את השו"ב ר' זיידל מנקר ל'ראש המנקרים בירושלים'. אב תש"ב [1942].
כולו בכתב-ידו וחתימתו.

**7. מכתבו של הראשל"צ רבי יעקב מאיר אל רבי יוסף צבי דושינסקי אב"ד
'עדה החרדית':**

היות והשחיטה הספרדית בירושלים התאחדה עם השחיטה של המועצה הדתית של הרבנות הראשית, על כן הוא מבקש ממנו שלא ירשה לשוחטים מעדות הספרדיים לשחוט במשחטת העדה החרדית. טבת תרצ"ז [1937].

8. מכתב של 'וועד העיר לקהלת האשכנזים' אל וועד השחיטה:
בו הם מגוללים חלק הארי מהדיונים והסכסוכים בין השחיטות השונות בעיר, חתום בידי ר' משה בלוי.

9. מו"מ עם רבי חיים עוזר מווילנא:
ועד השחיטה החרדית במלברון החל לשלוח בשר לירושלים. רבה של מלברון שלח תעודת הכשר מפורטת על מהלך השחיטה, הניקור והמליחה. כנראה שהרב גורביץ מסר להם במכתב אחר שהוא מקורב לרבי חיים עוזר. והרב יעקב וולמן, מוועד השחיטה הירושלמי אכן פנה לר' חיים עוזר בשאלה האם אפשר וראוי לסמוך על הרב גורביץ? ובח"י תמוז תרצ"ז השיב רח"ע אל ר"י וולמן שאפשר לחלוטין לסמוך על שחיטתו. כנראה שוולמן פנה שוב לרח"ע היות וישנה תקנה בירושלים נגד שחטי חוץ. על כך השיב רח"ע בחודש אלול, שלכך הוא לא התייחס, ובנידון זה מן הנכון שידונו רבני העיר.

10. מכתב מוועד השחיטה אל הרב יהודה ליב פישמן, בעניין תרומה לוועד.
[1] דף סטנסיל, לא חתום.

11. מכתב מוועד השחיטה של הרבנות אל עסקני עדה החרדית:
מכתב מאת יצחק יעקב ילין מזכיר ועד השחיטה אל ר' משה בלוי, (תשובה על מכתבו, ראה מסמך מס' 8) דין ודברים ומשא ומתן בנוגע לסכסוכים שביניהם. חשון תרצ"ה [1935].

12. מכתב מאת הרבנות הראשית בת"א:
עדות על כשרותם של העופות שנשחטו בשכונת דניה. כנראה שההגיעה שמועה לרבני ירושלים שבדניה חולטים את העופות עם מים חמים כדי להקל על מריטת הנוצות. ובמכתב זה, ישנו פירוט מלא על אופן החליטה. לקראת סוף המכתב ישנה **תוספת מעניינית:** "אגב, רצוננו לדעת החלטת הרבנים הגאונים שליט"א

בנוגע לאכילת קטניות בפסח זה, בהתחשב עם ריבוי העולים והאורחים, ויש המבקשים מאתנו להכשיר בפסח שימורי דגים וירקות, אבל דעתנו נוחה מזה..."
חתום בידי רבי איסר יהודה אונטרמן, אדר תש"ט [1949]

13. מכתבו של רבי צבי פסח פרנק אב"ד ירושלים לרבני העיר:

בעניין ההצעה לאחד את וועד השחיטה האשכנזי והספרדי. הוא מהסס בנוגע לרעיון, ומונה שורה של מכשולים העלולים לצוץ מכך. טבת תש"ג [1943]. **כולו כתב-ידו וחתימתו.**

14. מכתבו של רצ"פ פרנק אל וועד העיר:

המלצה עבור ר' דוד יהודה בנעט, המנקר משכונת מחנה יהודה, להעלות את משכרתו. בסוף ישנה הוספה שהגאון רבי משה ליב שפירא הצטרף לרשימת המוצ"ים בעיר, ויש לשלם לו משכורת חודשית. **כולו כתב-ידו וחתימתו.** אלול תש"ב [1942].

15. הבהרה מאת הראשל"צ רבי יעקב מאיר:

היות והתפרסמה בעיתונות מודעה מטעם הרבנות הראשית על פקפוקים במערכת השחיטה, על כן הוא מפרסם ברבים, שהמודעה לא פורסמה מטעמו, והיא ללא הסכמתם של חברי הרבנות הראשית. ויתירה מזאת הוא מונה רשימה של רבנים הסומכים בשתי ידיהם על שחיטתם. חתימת ידו וחתימתו, שבט תרצ"ו [1936].

16. חידוש היסטורי! חשיפה! מחאתו של רבי יעקב משה חרל"פ:

נגד כתבי-פלסתר שפוזרו בירושלים נגד כהונת הרב קוק לרב ראשי. כידוע, כנגד רבנותו של הרב קוק בירושלים קמה התנגדות עזה מצד הקנאים. מוביל הקרע היה רבי יצחק ירוחם דיסקין, מחשובי רבני העיר. אלא, למרבה הפלא, מי שקידם את מעמדו של הרב דיסקין לאחד מראשי הרבנים בעיר היה לא אחר מתלמידו – הרב חרל"פ – שהיה במקביל תלמידו המובהק של הרב קוק. במשך שנים טיפח הרב חרל"פ את קשרי הידידות והאהבה בין שני רבותיו, אך פתאום נתגלעה מחלוקת ביניהם, והוא מצא עצמו קרוע במאבק ביניהם בהתמודדות על כתר הרבנות.

עד לאחרונה, תקופה זו בירושלים, ובפרט היחסים בין שני המחנות היו 'שטח-אפור', שהיה רב בהם הנסתר על הנגלה. עם גילויין של תעודות חדשות, החלה התמונה להתבהר. תעודה זו שלפנינו, בנוסף לתוכן העשיר והמרגש שלה, מוסיפה נדבך חשוב לאשר התרחש בעיר בתקופה סוערת זו, ומאירה את הסוגיה באלומת אור.

ההיכרות של הרב קוק והרב דיסקין החלה עוד בצעירותם בחו"ל. הם עלו ארצה כמעט באותה תקופה. הרב קוק עלה בשלהי שנת תרס"ד, וכיהן כרבה של יפו והמושבות, ואילו הרב דיסקין על ארצה בשלהי תרס"ח והתגורר בירושלים. הרב חרל"פ, שאביו היה תלמיד מובהק של רבי יהושע ליב (אביו של הרב דיסקין), התיידד עם ר' יצחק ירוחם והידידות שביניהם פרחתה מיום ליום. יתירה מזאת, הרב חרל"פ 'שידך' בין שני רבותיו אלה, ומאז עלייתם ארצה התפתחו ביניהם קשרי אהבה וידידות של ממש. (על כל זה ועוד האריך הרב משה נחמני במאמרו 'קרוע בין שני רבותיו' 'מקור ראשון' י"ז בשבט תשע"ב). דוגמה ליחסי האהבה והידידות בין שני ענקים אלו אפשר לדלות ממכתב-געגועים של הרב חרל"פ אל הרב דיסקין, מר"ח תמוז תרע"ז, באמצע המלחמה, כשהארץ שסועה וגזורה, הרעב השתולל, הממשל הטורקי מנחית מהלומות אכזריות על אנשי היישוב, הרב דיסקין נס מירושלים לפתח תקווה, ואילו רעו הרב חרל"פ נשאר בירושלים הדוויה והרעבה. ומה בער בעצמותיו של הרב חרל"פ? להתראות עם רבו! להנות מזיו שכינתו! במשפטים מרטיטים הוא מביע את געגועיו לשיעורי תורה שלו - התענוג היחידי שיש לו בהאי עלמא, הינה ההסתופפות בצילו, שכבר זמן רב שלא זכה לכך (קטלוג 'אסופה', 8/3/2018).

עם סיום מלחמת העולם הראשונה והחלת המנדט הבריטי, נותרה ירושלים ללא רב. רבים פנו לרב דיסקין לקבל על עצמו את עול הרבנות, והוא דחה את הרעיון בשתי ידיים. מאידך רבים מרבני העיר וראשי הישיבות והכוללים ובראשם הרב פרנק פנו לרב קוק, ששהה אז בלונדון, שיעלה ארצה כדי להרים את קרנה של היהדות. וכאן התהפכה הקערה על פיה: כשנודע לרב דיסקין על הרעיון להכתרת הרב קוק, הוא התרעם על כך. בתחילה לא פרסם בגלוי את התנגדותו למהלך, והסתפק בניסיונות לעכב את ההכתרה ככל האפשר, לשם כך הוא החליט לספח אליו את הרב זוננפלד, שעד עתה לא היה ביחסים טובים עמו. כך הוקמה חזית נגד הכתרת הרב קוק. בד בבד, הקנאים ובאי ביתו תקפו את הרב קוק בכרוזים חריפים.

בסופו של דבר הרב קוק עלה ירושלימה בשלהי תרע"ט. בכניסתו לירושלים מסרו לו קנאי העיר מכתב של הרב דיסקין, על שאין הוא מרוצה בעיר. תיכף, ביום כו באב שלח הרב חרל"פ מכתב אל הרב דיסקין בפליאה, שהרי מכתבו סותר על ההסכם שסיכמו. מתוכן המכתב למדים אנו שהרב חרל"פ הבין שזו לא דעתו האישית אלא מתוך לחץ ושכנוע של הקנאים, ולכן הוא מבקש הימנו שלאור המצב הקשה בעיר, עליו לעבוד בשיתוף פעולה עם הצד השני.

בתחילת חודש כסלו הריץ הרב קוק כמה מכתבים לרב דיסקין, על כך שיש לאגד את כוחות הקדושה בעיר כדי לרומם את קרן התורה. על כן הוא מזמין את רבני העיר לבוא ולהתאסף בביתו כדי לטכס עצה איך לסדר תוכנית לרבנות העיר, ושהכול יתנהל על-דעת וכרצון הרב דיסקין! בתאריך ט' בכסלו תר"פ פונה הרב

קוק אל הרב דיסקין בתחינה ותחנונים שלאור המצב הקשה בעיר מן הצורך לאזור את כל הכוחות ולעבוד תחת שכם אחד: "להדרת כבוד רב רחימאי, הגאון הגדול, פאר הדור סוע"ה, כקש"ת מו"ה יצחק ירוחם דיסקין ולכל המסתופפים בצל קדושת תורתו..."

המצב של עיר הקודש מבית ומחוץ, מכריח אותנו כעת לגשת לאיזה סדר של פעולות וחיזוקים לטובת קדושת התורה וחזוק הדת והיהדות... בשביל המטרה הקדושה הזאת מצאתי לחובה ולמצוה לעצמי, לבקש חלק רשום ממעלת הרבנים העומדים על משמרת הקודש לבוא לאסיפה היום בביתי... מצפה אני שיעשו בעז"ה ע"י עצת שלו' של הדר"ג אדוני שליט"א, שיואיל בטובו לעמוד לימיני בכל מעשינו לטובת הקודש..."

יש לשער שהרבנים לא השתתפו באסיפה, ולמחרת ביום י' בכסלו הוכתר, מטעם רוב מוסדות העיר, כרבה של ירושלים (כתרה של תורה). ביום ט"ו בשבט פרסמו הקנאים בשם הגוף 'אגודת הקודש' כתב-פלסטר בשם 'קול מהיכל', בו הם מבטלים את הרבנות של הרב קוק, ושופכים עליו קיתון של בוז. לכרוז מצורף מכתבו של ר' שמואל ענדא, מחשובי עסקני העיר, הבהרה בשם הרבנים דיסקין וזוננפלד, היות ופורסם בעיתונות [א' טבת תר"פ] שהם הסכימו לייסוד 'רבנות ראשית' בראשות הרב קוק, ועל כך הם מבהירים שלהד"מ. עד כאן הרקע למכתבו של הרב חרל"פ.

פרסום הכרוז היה בשביל הרב חרל"פ כנעיצת סכין בליבו. בנוסף לדברי החירוף וגידוף נגד מורו המובהק, כאב לו שאגרו את מורו – הרב דיסקין אל תוך אש המחלוקת. ועל כן, ביום כ"ט בשבט, הוא פונה לר' מנחם מרדכי פרנקל ור' שמואל ענדא, ומוחה נגדם על שמבזים את כבוד מורו 'רבי יצחק ירוחם דיסקין' [!]
רבי מנחם מרדכי איש ירושלים, היה כמו הרב חרל"פ, טלטל בין שני המחנות. יליד ירושלים והיה תלמיד מובהק לרבי יצחק ירוחם ומקורב לרב זוננפלד. מאידך נסמך לרבנות בידי הרב קוק ורבני חוגו: הרב יוסף גרשון הרוביץ והרב חרל"פ. לאורך השנים התפרנס מעבודתו כאחד ממנהלי בית יתומים 'דיסקין', שהיה תחת חסותו של רבו (הרב נפתלי צבי פרוש, שלושה דורות בירושלים, ירושלים תשל"ח, עמ' 172). אולם את עבודתו עשה עראי ואילו תורתו לקבע. התפרסם כצדיק ופרוש, מתמיד עצום וגאון נפלא.

פעולותיו הציבוריות: לאחר פטירת רבי חיים ברלין נשארה היהדות החרדית בירושלים ללא מורה וללא מנהיג ונשארה בלתי מאורגנת. אמנם עם ייסוד 'אגודת ישראל' בקטוביץ, הסכימו עמה גדולי ירושלים, וכבר בקיץ תרע"ב חדשים אחדים אחרי שהגיעה הבשורה לירושלים על התייסדות ה'אגודה', התקיימה אסיפה בביתו של הרב דיסקין וועידה ארצית לייסוד 'אגודה' בארץ ישראל. באסיפה נטלו חלק גם רבי משה קליערס אב"ד טבריה, רבי שלמה זלמן סלונים מרבני חברון ורבני המושבות. להנהלה נבחרו שלושה: רמ"מ פרנקל, ר' שמואל עדנא ור"מ בלוי.

לאחר מלחמת העולם הראשונה היה חבר ה'וועד הזמני ליהודי א"י מטעם הציבור החרדי בירושלים, ובאסיפה הראשונה שהתקיימה בר"ח ניסן תרע"ח, נבחר למזכיר הכבוד של הוועד. מטעם חרדי ירושלים נבחרו 13 נציגים שהיו צריכים להכנס ל'וועד העיר', כמציגי 'וועד העיר האשכנזי'. בין 13 הנציגים היו הרב חרל"פ והרב פרנקל ור"ש ענדא [!]. אולם לאחר שוועד העיר הכריע לטובת זכות הבחירה לנשים, התפטר והצטרף לוועד העיר האשכנזי (לימים ה'עדה החרדית'). כעת היה חצוי בין שני הרבנים: דיסקין מול קוק, והוא עבר למחנהו של הרב דיסקין, והפך לראש מחנהו. כשהוזמן הרב קוק לכהן כרבה של העיר, פרש ר' מנחם מרדכי מן הוועד הכללי. בכ"ג תמוז תרע"ט הוא חתום ביחד עם הרבנים דיסקין וזוננפלד וחברי ההנהלה של 'ועד השבעים' על ההחלטה להקים ב"ד נפרד והיה ממקימי הסניף הירושלמי של אגודת ישראל, יחד עם ר"מ בלוי ור"ר רפאל קצנלבוין, ור"ש ענדא, כגוף פוליטי נגד ה'וועד הכללי' (מתוך מכתבו של ר' משה פרוש, נדפס ב'שרשרת הדורות בתקופות הסוערות', ו' עמ' 301). כשנוצר הצורך לבחור מי שייצג את היסודות לבי"ד החדש, הולט למסור כתב-רבנות לרב זוננפלד, ומבין המעטים החתומים על אותו 'כתב הכתרה', חתם ר' מנחם מרדכי בשם 'אגוד"י'. באותם ימים עסק בתעמולה כנגד ה'וועד הכללי' שהיה תחת נשיאותו של הרב קוק.

כאמור היה גאון נפלא והשאיר אחריו עשרות כרכים בכת"י בכל מקצועות התורה, שרק מעט מזעיר נדפסו.

מכתב מרטיט זה מגלה הרבה טפחים מהמתרחש בעיר בימים סוערים אלו, ומגלה את עומק לבו הטהור של הכותב, הן כלפי הרב קוק והן כלפי הרב דיסקין, אשר 'נלכד עתה בידי כסילים'. הוא מאריך בצורך של ריבוי השלום והאבה בין הדבקים, ובפרט בזמנים אלה: "להתרחק בכל מיני ריחוק מכל צעיפה של דינים קשים וחריצות משפט על אחרים. עתה הוא הזמן של גילוי החסדים, וא"א להמשיך את החסדים כ"א על ידי הרחבת אורות של חסדי אמת בעומק הלב פנימה".

את המכתב הוא מסיים לנמענים החשובים: "ידיד האהובים, אשר כמעט בקשר נפשי הנני מקושר עמכם, שימו נא לבבכם לדברי אלה המעטים היוצאים מדם לבבי, והבו נא עצה הלום".

[1] דף כפול, (3 עמודים כתובים) **הכל בכתב ידו וחתימתו.**

17. חשיפה! פסק-דין תקדימי מאת רבי צבי פסח פרנק בקשר לחשד של אכילת איסור:

המדובר הוא באחד מראשוני השופטים במדינת ישראל שנכשל ללא ידיעתו באכילת בשר-גמל. המדובר הוא בשופט נתן ברדקי, נין ונכד לגאוני ירושלים – רבי ישעיה ברדאקי ורבי שמואל סלאנט. חניך ישיבת עץ חיים. בסיום לימודיו ישיבה

נסע לאיסטנבול כדי ללמוד 'משפטים'. לאחר מלחמת העולם הראשונה יצא ללימוד משפטים בצרפת, וב-תרפ"ה חזר ירושלימה עם תעודות כמשפטן מעולה. כבר מונה מטעם המנדט כתובע כללי במחוז יפו, והחל לטפס מעלה בעולם המשפטים, קידש שם שמים בכך שניצל המון משפטים שהערבים הסיתו נגד יהודים. ב-תרצ"ה עבר לעיר מולדתו, ורכש בית ברחוב רמב"ן בשכונת רחביה. וכעבור שנה מונה לשופט 'שלום' בירושלים, וב-תרצ"ט מונה לשופט מחוזי בעיר. בדצמבר 47' – בשלהי המנדט, נתמנה 'ברדקי' לממלא מקום נשיא בית המשפט המחוזי בת"א, והיה היהודי הראשון שכהן בתפקיד זה.

עם הקמת המדינה היה הוא אחד מששת השופטים המחוזיים הראשונים שמונו במשרד המשפטים. כן ישב ברדקי בהרכב הראשון של בית המשט הגבוה לצדק[!]
הוא המשיך לכהן כנשיא בית המשפט עד פרישתו לגמלאות ב-1964.

תוכן התשובה: בחודש תמוז תש"ה הזמינו משפחת ברדקי בשר מהאיטליז של מר אשר גולדברג במחנה יהודה, והיא קבלה ממנו שתי חתיכות בשר. האחד שונה מהשני, דבר שעורר את חשדם. לכן הם מסרו את החתיכה החשודה למעבדה כדי לוודא את טיבה. תוצאות המעבדה הראו שהבשר הוא בשר 'גמל' רח"ל.

גברת ברדקי פנתה לרבי צבי פסח פרנק עם תביעה נגד חזקת כשרותו של מר גולדברג. דא עקא, לאחר חקירה ודרישה אצל הרב פרנק, הודתה גברת ברדקי, שמדי פעם היא קונה גם באיטליזו הטרף של מר כהנא ברחביה, אבל באותו יום, היא לא רכשה ברחביה בכלל, אלא אך ורק קבלה ממר גולדברג.

בפס"ד כותב הרב פרנק, שבא לידי החלטה כי הבשר שנשלח לבדיקה מעבדתית לא היה ממר גולדברג, ולכן הוא עומד על חזקת כשרותו.
ככל הנראה החתימה היא לא בכתב ידו של רצ"פ פרנק.

18. מכתב של רבי צבי פסח פרנק:

בו הוא מוחה בכל תוקף נגד הרעיון של עובדי המשחטה לשלם את משכורתם בידי בעלי האיטליזים וכדומה. הוא מוחה על העלאת הרעיון ושזה עלול להוריד לטמיון את הכשרות. **כתב ידו.**

[1] דף מודפס בסטנסיל עם תוספת ארוכה בכתב ידו של רצ"פ פרנק.

מצב כללי טוב.

הרבנות הראשית לארץ-ישראל

בעיה"ק ירושלם תובב"א

בתשובה נא להזכיר:

No. 8/35

האדרס ה

הרבנות הראשית לארץ-ישראל ירושלם, ארץ-ישראל.

ת. ד. 197

Address:

The Chief Rabbinate for Eretz-Israel, Jerusalem, Palestine.

P. O. B. 197

Telegrams: "RABBINATE, JERUSALEM" תלגרמות:

להשיב עפ"י הכתובת ולעיל
Reply to the a/m address

מט"ד ח"ן טהבים

הנשיאם הרבנים הראשיים:
אברהם יצחק הכהן קוק יעקב מאיר

החברים הרבנים:
צבי פסח פראנק בנימין אלקוצר
יונה ראם בן ציון א' קואינקה
מישל ברנשטיין אברהם פלוסוף

המזכירות:
שמואל אהרן ובר מזכיר כללי
יעקב ברוך

תלפון 219 Tel.

ב"ה. ירושלם ה' לחדש אלול תרצ"ג.

לכבוד

הרבנים מנהלי ועד השחיטה לעדת האשכנזים

ולהרבנים השו"בים הי"ו,

ב י ר ו ש ל מ

שלום וברכה,
הננו להודיעכם שנתברר לנו כי כעת שכיחים גופי בהמות
שמוצאים בהם תולעים וע"כ החובה להזהיר את המשגיחים שישימו עינם
לעבור על כל בהמה כשרה לדעת שאינה מוחזקת בתולעים, ואם ימצאו בה
תולעים אז צריכים לשאול שאלה על כל הבהמה כמו כל השאלות ששייכות
לבית המטבחים.

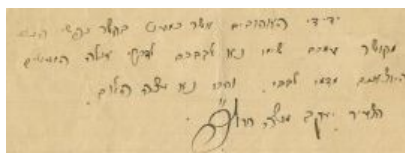
כמו-כן להזהיר שלא יקחו את הריאות מהכבשים עד שתבא

ע"ז הרשאה מיוחדת מהבד"צ.

בכבוד רב

הנשיא

מזכיר הכללי
המזכיר הכללי:
מזכיר הכללי

המכירה תחל בעוד 8 שעות ו 10 דקות

הצעתך המקסימלית:

שלח

מחיר כולל עמלה ומע"מ: \$1,509

הצעות מעל ההצעה המובילה מוסתרות מבית המכירות

מחיר פתיחה: \$1,000

הערכה: \$4,000 - \$6,000

עמלת בית המכירות: 22%

מע"מ: 17% על העמלה בלבד

הצעה מובילה: \$1,100

הוספה למועדפים

קבל התראה כשמכירת הפריט מתחילה

תנאי המכירה של Winner'S

מדרגות מחירים

בקשת מידע נוסף על פריט זה

שיתוף פריט זה

תגיות:

[\(ui/searchWithTags/judaica_historicaldocs?lang=he/\)](#) מסמכים היסטוריים

[\(ui/searchWithTags/judaica_letters?lang=he/\)](#) כתבי יד, מכתבי רבנים ואדמורים

חזרה לתוצאות החיפוש

לקטלוג המלא (ui/catalog/auction/winners-auctions/12419/1?lang=he/)

צרו קשר (ui/contact?lang=he/)

תנאי השימוש

מדיניות פרטיות

אודות (ui/about?lang=he/)

מוצר (ui/product?lang=he/)

דואל:

info-il@bidspirit.com (mailto:info-il@bidspirit.com)

om/pages/Bidspirit-

WZ007258121/BidspiritIsrael)

עקבו אחרינו

יש לכם פריטים למכירה? צור קשר

© bidspirit. כל הזכויות שמורות